

رازداری

• اطلاعاتی که در طی برقراری ارتباط حرفه‌ای پزشک و بیمار برای پزشک افشا می‌شود باید با رعایت بیش‌ترین حد رازداری نگه‌داری شود.

• باید برای بیمار اهمیت توجه به حفظ رازداری روشن شود. همچنین برای او توضیح داده شود که اسرار پزشکی او در بیش‌ترین حد ممکن حفاظت خواهد شد.

• برای این که پزشک بتواند خدمات مناسب را برای بیمار انجام دهد، باید برای بیمار شرایطی ایجاد شود که احساس کند می‌تواند تمام اطلاعات مربوط را آزادانه با پزشک در میان گذارد. وی باید مطمئن باشد که پزشک اصل محرمانه بودن این اطلاعات را رعایت می‌کند.

• پزشک نباید بدون رضایت بیمار اطلاعات او را افشاء کند.

• استثنائات اخلاقی یا قانونی اصل رازداری شامل موارد زیر است. البته در تمامی این موارد باید به نقض رازداری به عنوان آخرین راه حل نگریسته شود.

ü وقتی بیمار نسبت به صدمه جدی به خود یا دیگری تهدید می‌کند و احتمال عقلایی برای عملی کردن این تهدید وجود دارد، پزشک باید احتیاطات معقول را برای حفظ قربانی احتمالی به عمل آورد. این احتیاطات می‌تواند شامل آگاه کردن فرد در معرض خطر یا مقامات قانونی مسئول باشد.

ü بیماری‌های واگیر و زخم‌های ناشی از نزاع و درگیری اعم از سلاح گرم یا سرد می‌تواند بر اساس قوانین و مقررات جاری گزارش شوند.

ü سوء رفتار با کودکان، سوء رفتار با افراد مسن و تهدیدات درون خانواده می‌تواند طبق قوانین و مقررات به مقامات مسئول گزارش شوند.

ü در مواردی که بیمار به واسطه بیماری خود برای افراد دیگر خطری جدی و بالقوه دارد (مثل بیماران مبتلا به ایدز) باید به نحو مناسبی موضوع به اطلاع فرد در معرض خطر رسانده شود. در این موارد باید نهایت تلاش برای جلب موافقت فرد مبتلا به عمل آید.

در مواردی که افشای اطلاعات بیمار می‌تواند به اشاعه فحشا و منکر یا آسیب‌های اجتماعی در جامعه منجر شود پزشک حتی با اجازه بیمار مجاز به افشای اطلاعات او نیست.